



**MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO, SOCIALNE ZADEVE
IN ENAKE MOŽNOSTI**

Minister, g. Luka Mesec

E: gp.mddsz@gov.si

Ljubljana, 20. januar 2026

Zadeva: Stališče reprezentativnih delodajalskih organizacij, članic ESS, glede predloga ministra za delo o višini minimalne plače za leto 2026

Spoštovani,

po posvetu o minimalni plači, dne 16. 1. 2026, reprezentativne delodajalske organizacije, članice Ekonomsko-socialnega sveta, k predlogu ministra za minimalno plačo za leto 2026 podajamo naslednje usklajeno stališče:

1. Delodajalska stran podpira zakonsko redno uskladitev bruto minimalne plače z inflacijo (+2,7 %) z učinkom od 1. 1. 2026 na podlagi 5. člena Zakona o minimalni plači (ZMinP).
2. Ob tem pa vztraja, da se nova določitev višine minimalne plače na podlagi ugotovljenim minimalnih življenjskih stroškov (MŽS) v skladu s 3. in 4. členom ZMinP izvede zakonito in predvidljivo ter na podlagi ustrezne uporabe kriterijev, ki jih določa zakon ter v roku in po postopku, ki ga določata zakon in direktiva, to je v roku treh mesecev po ugotovljeni višini minimalnih življenjskih stroškov in s sodelovanjem posvetovalnega telesa za minimalno plačo.
3. Minimalna plača se na podlagi zakonskega okvira ne more določiti kot nenaden skok na 1.000 EUR neto s 1. 1. 2026 brez transparentne uporabe zakonskih kriterijev mimo socialnega dialoga. Če je glavni cilj ministra za delo izboljšanje neto plače, je eden glavnih instrumentov za doseg cilja tudi razbremenitev nizkih plač (npr. olajšave, prilagoditev dohodninske lestvice), ne pa zgolj nesorazmerni in neutemeljeni skoki bruto stroškov delodajalcev.

Obrazložitev:

I. Kontekst in ključne številke (referenčni okvir)

- Trenutna bruto minimalna plača (MP) iz leta 2025: 1.277,72 EUR

- Zakonska redna uskladitev (dec/dec): +2,7 % (dec 2025 / dec 2024)
 - bruto MP 2026 po 5. členu ZMinP (redna uskladitev): 1.312,22 EUR
- Novi minimalni življenjski stroški (MŽS): 791,09 EUR (neto)
 - zakonski razpon neto MP: 949,28–1.107,50 EUR
 - → zakonski razpon bruto MP: 1.372,03–1.648,28 EUR
- Predlog ministra za delo v višini 1.000 EUR neto: bruto 1.481,88 EUR (≈ +15,98 % bruto)
- Davčni in drugi elementi vlade, ki znižujejo neto:
 - obvezni zdravstveni prispevek 37,17 EUR/mes (1. 3. 2025–28. 2. 2026)
 - prispevek za dolgotrajno oskrbo 1 % delavec + 1 % delodajalec
 - olajšave/lestvica dohodnine 2026: dogovor o 75 % uskladitvi (pozitiven učinek na neto)

II. Vsebinska opredelitev do predloga ministra za delo

Predstavniki reprezentativnih delodajalskih organizacij, članic Ekonomsko - socialnega sveta, smo že in ponovno **ostro protestiramo proti načinu, kako je minister za delo, dne 18. decembra 2025, javno napovedal, da naj bi se minimalna plača za delo opravljeno od 1. 1. 2026 zvišala na 1.000 evrov neto**. S takšno – predvolilno obljubo – in javno objavo v medijih je bil ponovno v celoti **zaobiden socialni dialog in posvetovanje s socialnimi partnerji**, ki ga nalaga Zakon o minimalni plači. Pričakovali smo **obravnavo predloga na Ekonomsko-socialnem svetu, ki je tudi skladno z Direktivo (EU) 2022/2041 o ustreznih minimalnih plačah v Evropski uniji potrjen kot posvetovalni organ za izvajanje direktive in usklajevanje minimalne plače**.

Delodajalci **podpiramo redno letno uskladitev z inflacijo** z namenom ohranjanja njene realne vrednosti kot ukrep socialne države, ki dopolnjuje siceršnjo skrb podjetij za delavce, ki so predpogoj gospodarskega uspeha. Nasprotujemo pa ustvarjanju občutka, da je država tista, ki skrbi za socialni položaj vseh delavcev. Podjetja bi namenjala za plače bistveno večji del ustvarjenega prihodka, če ne bi bila tako močno obremenjena z davčnimi primeži in birokratskimi ovirami, ki prav tako povzročajo stroške.

Podatki ministrstva oz. končnega poročila o **izračunu minimalnih življenjskih stroškov** kažejo, da so se minimalni življenjski stroški v zadnjih treh letih povečali za 18,1 odstotka, inflacija za okoli 17,5 odstotka, minimalna plača pa za 18,9 odstotka. To potrjuje, da je bila minimalna plača v tem obdobju že realno usklajena. Nadaljnji skokovit dvig tako ni utemeljen z gibanjem minimalnih življenjskih stroškov, saj so ga dosedanje uskladitve minimalne plače že »ujele«. Zavedamo se rasti cen osnovnih življenjskih potrebščin, zato smo pričakovali uskladitev minimalne plače v okvirih inflacije, to je med 2,5 in 3 odstotki. Predlagan dvig, ki pomeni več kot 16-odstotno povečanje bruto minimalne plače, pa

pomeni ponoven administrativni in močno stroškovno obremenjujoč poseg, ki presega zmožnosti podjetij (ki so bila skoraj v istem času obremenjena še z nepričakovanim zimskim regresom).

V obdobju 2023–2026 se je **skupna davčna in prispevna obremenitev dela** povečala za 3,2 odstotne točke. Prav zaposleni z minimalno plačo so bili med najbolj prizadetimi, saj so v tem obdobju zaradi davkov in prispevkov (vključno z dodatkom za dolgotrajno oskrbo) izgubili približno 2.100 evrov neto v treh letih. Reševanje tega problema z dodatnim bremenom za podjetja, ki že težko poslujejo, ni vzdržno.

Posebej opozarjamo, da **minimalna plača vpliva na celotno plačno strukturo**. Plače se morajo primarno oblikovati v okviru kolektivnih pogajanj, ki upoštevajo razlike med dejavnostmi, delovnimi mesti, produktivnostjo in finančnimi zmožnostmi podjetij. Minimalna plača predstavlja zakonsko določeno socialno varovalko, ne pa temelj za celotno oblikovanje plač v gospodarstvu. Pretirani in nenapovedani dvigi minimalne plače zato ustvarjajo pritisk na celoten plačni sistem, povečujejo izenačevanje plač, slabijo motivacijo zaposlenih in negativno vplivajo na produktivnost ter konkurenčnost gospodarstva. Srednjeročno bi to lahko ogrozilo prav delovna mesta zaposlenih, ki prejemajo minimalno plačo, ter dodatno obremenilo javni sektor.

Opozarjamo, da je bil **že veljavni zakon o minimalni plači sprejet brez soglasja socialnih partnerjev**. Vlada bi morala veljavno zakonodajo vsaj dosledno spoštovati in se vzdržati dodatnih enostranskih posegov, ki ponovno obidejo socialni dialog. Predvidljivost in stabilnost pravnega okvira sta ključni tako za delodajalce kot za zaposlene, še posebej v času povečane negotovosti v gospodarstvu. Napoved ministra za delo pomeni odmik od ustaljenih mehanizmov oblikovanja plačne politike ter dodatno spodkopava zaupanje v socialni dialog. Poudarjamo, da mora biti usklajevanje minimalne plače vezano na objektivne in preverljive kazalnike, to je na uradne podatke o inflaciji in rasti življenjskih stroškov, ki jih objavlja Statistični urad RS. Takšen pristop omogoča transparentno in predvidljivo prilagajanje ter podjetjem omogoča pravočasno načrtovanje stroškov dela v okviru poslovnega leta. Zato se zavzemamo tudi za razmislek o spremembi Zakona o minimalni plači v smeri jasne in vnaprej določene formule usklajevanja na podlagi uradnih statističnih podatkov.

Z vidika uporabe Direktive 2022/2041 opozarjamo, da to pomeni tudi spoštovanje njenih procesnih zagotovil. Direktiva zahteva, da država članica zagotovi posvetovalno telo, ki svetuje pristojnim organom o vprašanih v zvezi z zakonsko določeno minimalno plačo in njegovo delovanje (člen 5(6)) ter da socialne partnerje pravočasno in učinkovito vključi v določanje in posodabljanje minimalne plače, tudi prek sodelovanja v teh telesih (člen 7). Recital 26 navedene direktive dodatno zahteva, da socialni partnerji prejmejo relevantne informacije, lahko podajo mnenje in pred sprejemom odločitve prejmejo obrazložen odgovor. Zato pričakujemo, da bo predlog ministra, ki presega zakonski minimum, najprej celovito predstavljen in obravnavan v okviru posvetovalnega

telesa/ESS, z jasno dokazno utemeljitvijo uporabljenih kriterijev in učinkov, preden se sprejme kakršnakoli odločitev o novi višini minimalne plače.

Dodatno opozarjamo, da so **referenčne vrednosti iz direktive** (npr. 60 % bruto mediane in 50 % bruto povprečne plače) v direktivi umeščene kot indikativne usmeritve za ocenjevanje ustreznosti minimalne plače, ne pa kot normativni cilj, obveznost ali avtomatični sprožilec konkretnega zneska. Zato se sklicevanje na referenčne vrednosti lahko uporablja le kot del analitične presoje, skupaj z nacionalnimi indikatorji in po postopku, ki vključuje socialne partnerje v posvetovalnem telesu, ne pa kot temelj presoje zakonitosti določene višine.

Z vidika dodatnega kriterija, ki ga je minister izpostavil na posvetu, dne 16. 1. 2026, in tudi v kasnejših javnih izvajanjih, to je **praga tveganja revščine**, izpostavljamo, da je ta indikator definiran kot 60 % mediane ekvivalentnega razpoložljivega dohodka in je po Eurostatu relativni kazalnik, ki ne meri neposredno »dejanske revščine« ali življenjskega standarda. ZMinP kot kriterije določa MŽS ter makro kazalnike oziroma kriterije (cene, plače, gospodarske razmere/rast, zaposlenost), praga tveganja revščine pa ne določa kot upoštevnega kriterija. Če bi želeli ta kriterij upoštevati pri določitvi minimalne plače, je treba to materijo zakonsko urediti: opredeliti, za kateri tip gospodinjstva velja, kateri vir podatkov je relevanten in kakšna je njegova teža v odločanju, sicer gre za arbitrarno premeščanje socialnega indikatorja v plačno regulacijo.

III. Predlog uskladitve in določitve minimalne plače

Delodajalska stran **podpira redno zakonsko uskladitev bruto minimalne** plače z inflacijo 2,7 %. Bruto minimalna plača na ta način bi se za leto 2026 uskladila na **1.312,22 EUR**.

Glede predloga ministra v delu, ki **temelji na minimalnih življenjskih stroških**, ocenjujemo, da je **v pripravljeni obliki pomanjkljiv, saj ne sledi zakonsko določeni določitvi minimalne plače** (ni jasno, kako so zakonsko določeni kriteriji sploh bili uporabljeni).

ZMinP v prvem odstavku 3. člena namreč določa, da se **minimalna plača določi kot seštevek zneska minimalnih življenjskih stroškov, povišanih za 20 %**, ki se ga nato obruti. Upošteva rast cen življenjskih potrebščin, gibanje plač, gospodarske razmere oziroma gospodarsko rast in gibanje zaposlenosti pa se **lahko** minimalna plača določi v znesku, ki je višji in ne sme preseči povišanja MŽS za več kot 40 %. **Temelj določitve je torej 120 % MŽS, višji znesek pa je potrebno ustrezno utemeljiti. Iz pripravljenega gradiva nikjer ne izhaja, kako so bili ti kriteriji upoštevani (kateri in v kolikšni meri), zato višji znesek od 120 % MŽS ni utemeljen.**

Na podlagi predhodno navedenega predlagamo, da se določitev minimalne plače na podlagi MŽS določi naknadno, ko se bo v okviru socialnega dialoga in tudi posvetovalnega telesa za minimalno plačo na podlagi direktive lahko natančno pretehtalo vse zakonske kriterije in ustrezno utemeljilo njihovo morebitno uporabo.

S spoštovanjem,

Miro Smrekar l. r.
Generalni sekretar ZDS

Mitja Gorenšček l. r.
Glavni izvršni direktor GZS

Mija Lapornik l. r.
Izvršna direktorica TZS

Danijel Lamperger l. r.
Generalni direktor OZS

Nataša Cvetek l. r.
Generalna sekretarka ZDOPS

V vednost:

- Predsednik Vlade RS
- Minister za finance
- Minister za gospodarstvo
- Minister za javno upravo
- Ekonomsko-socialni svet